

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi perintö- ja lahjaverolain sekä tulo- ja varallisuusverolain 22 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan perintö- ja lahjaverolakiin tehtäviksi eräitä muutoksia, jotka johtuvat 1 päivänä syyskuuta 1983 voimaan tulleesta perintökaaren säännösten muutoksesta. Perintökaaren 8 luvussa tarkoitettu avustus ja hyvitys ehdotetaan saatettaviksi perintöveron kohteiksi. Perinönjättäjän puolisolle perintökaaren 3 luvun 1 a §:n nojalla tuleva oikeus pitää kuolleen puolison jäämistö jakamattomana hallinnassaan ehdote-

taan säädettäväksi perintöverosta vapaaksi. Perinönjättäjän kihlakumppani, jolle annetaan perintökaaren 8 luvun mukainen avustus, ehdotetaan siirrettäväksi lievimpään eli I veroluokkaan. Tulo- ja varallisuusverolain 22 §:n sivuperinnön ja -lahjan veronalaisuutta kunnallisverotuksessa koskevan kohdan sanamuotoa ehdotetaan tarkistettavaksi lisäämällä lainkohtaan myös avustus ja hyvitys.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

1.1. Perintö- ja lahjaverolaki

1.1.1. *Perintökaaren 8 luvun avustus ja hyvitys*

Perintökaaren 8 luvun säännöksiä muutettiin 1 päivänä syyskuuta 1983 voimaan tulleella lailla (209/83). Lailla laajennettiin avustusta koskevia säännöksiä siten, että perittävän kihlakumppanille ja eloonjääneelle puolisolle voidaan antaa jäämistön säästöstä kertakaikkisena avustuksena rahaa tai muuta omaisuutta sen mukaan kuin harkitaan kohtuulliseksi. Perintökaaren 8 luvun 5 §:n mukaan perillisellä on tietyin edellytyksin oikeus jäämistöstä suoritettavaan hyvitykseen. Hyvitys on perittävän eläessä suoritettun työn korvaamista niissä tapauksissa, joissa perillisen ja perittävän välille ei voida katsoa syntyneen sitovaa työsopimusta tai muuta sopimusta, mutta perillinen on muutoin jatkuvasti työllään avusta-

nut perittävää tämän elinkeinon tai ammatin harjoittamisessa taikka taloudessa saamatta siitä kohtuullista korvausta tältä itseltään.

Perintökaaren muutoksen eduskuntakäsittelyn aikana tuli esiin myös kysymys siitä, onko avustus ja hyvitys katsottava perintö- ja lahjaverolain alaisuuteen kuuluviksi vai olisiko niitä pidettävä tulo- ja varallisuusverolain mukaan verotettavana tulona. Varsinkin hyvitys on luonteeltaan sellainen rahanarvoinen etuus, että sen verottamista myös tulo- ja varallisuusverolain mukaan voitaisiin pitää periaatteessa mahdollisena. Eduskunta liitti hallituksen esitykseen antamaansa vastaukseen lausuman, jonka mukaan hallituksen tulisi ryhtyä toimenpiteisiin perintö- ja lahjaverolain muuttamiseksi niin, että perintökaaren 8 luvun avustus- ja hyvityssäännökset saatetaan perintöverotuksen piiriin. Myös perintöverotuksen uudistamistoimikunta ehdotti mietinnössään (1980:16), että koska perintökaaren 8 luvussa tarkoitettu avustus on luonteeltaan hyvin lähellä perintöä, sitä pitäisi perintöverotuksessa käsitellä perinnön tavoin.

Toimikunta totesi myös, että kun avustukset ovat käytännössä hyvin harvinaisia, on verotuskäytäntökin kirjjavaa. Jotta perintöverotus saataisiin tasapuoliseksi ja yhtenäiseksi, ehdotetaan perintö- ja lahjaverolain 1 §:ään lisättäväksi uusi 2 momentti, jonka mukaan perintönä saatuna omaisuutena on pidettävä myös perintökaaren 8 luvussa tarkoitettua avustusta ja hyvitystä.

1.1.2. Puolison oikeus hallita jäämistöä

Perintökaaren 3 luvun 1 a §:n 1 momentin nojalla eloonjäänyt puoliso saa pitää jäämistön jakamattomana hallinnassaan, jollei rintaperillisen jakovaatimuksesta tai perittävän testamentista muuta johdu. Rintaperillisen on siis esitettävä jakovaatimus, jos hän haluaa saada perintönsä. Jakovaatimuksen esittämiselle ei ole säädetty määräaikaa, vaan se voidaan esittää milloin tahansa puolison elinaikana. Eloojääneen puolison hallintaoikeus ei käytännössä eroa sellaisesta tilanteesta, jossa rintaperilliset aikaisemman lain-säädännön mukaan tosiasiallisesti antoivat lesken hallita jäämistöä jakamattomana.

Pykälän 2 momentin säännöksen mukaan eloonjääneellä puolisollla on rintaperillisen jakovaatimuksen ja testamentinsaajan oikeuden estämättä kuitenkin oikeus pitää hallinnassaan puolisoiden yhteisenä kotina käytetty asunto tai muu jäämistöön kuuluva asunto. Yhteisessä kodissa oleva tavanmukainen asuntoiraita on myös jätettävä jakamattomana eloonjääneen puolison hallintaan.

Perintö- ja lahjaverolain 2 §:n 2 momentin mukaan perintö- tai lahjaveroa ei suoriteta testamentilla tai lahjana saadusta elinkautisesta nautintaoikeudesta, eläkkeestä tai muusta elinkaudeksi tai määrävuosiksi jollekin testamentilla tai lahjana annetusta etuudesta. Vastaavansisältöinen erityisesti lesken keskinäisen testamentin perusteella hallitsemien varojen verovapautta koskeva säännös on lain 8 §:ssä. Perillisiä sen sijaan verotetaan saamistaan varoista, joiden arvon vähennyksenä otetaan huomioon lesken hallintaoikeus.

Selvyyden vuoksi ehdotetaan perintö- ja lahjaverolain 8 §:ään lisättäväksi uusi 2 momentti, jonka mukaan perinnönjättäjän aviopuoliso ei ole velvollinen suorittamaan perintöveroa perintökaaren 3 luvun 1 a §:ssä tarkoitettua oikeudesta pitää kuolleen puolison jäämistö jakamattomana hallinnassaan. Eloojääneellä puolisollla on perintökaaren säännösten mukaan oikeus saada itsel-

leen myös omaisuuden tuotto hallinta-ajaltaan. Eloojäänyt puoliso on verovelvollinen tuloverotuksessa hallinta-ajan tuotosta. Varallisuusverovelvollisuutta koskevan tulo- ja varallisuusverolain 42 §:n 1 momentin 3 kohdan on katsottava kattavan myös ne tapaukset, jolloin eloonjäänyt puoliso hallitsee pesää perintökaaren 3 luvun 1 a §:n nojalla.

1.1.3. Hallintaoikeuden vähennyskelpoisuus

Perintö- ja lahjaverolain 9 §:n 3 momentin mukaan verovelvolliselle tulevan omaisuuden arvosta saadaan vähentää sellaisten velvoitusten arvo, joiden nojalla verovelvollisen tulee kertaikkiaan tai aika-ajoin toimittaa toiselle rahanarvoinen suoritus taikka antaa toisen jollakin tavoin käyttää hyväkseen verovelvollisen omaisuutta, mikäli tämä ei saa siitä vastiketta. Lain 8 §:n nojalla on leski vapautettu maksamasta perintöveroa keskinäisen hallintaoikeustestamentin nojalla saamastaan hallintaoikeudesta. Perillisten saaman omaisuuden arvosta vähennetään tällaisessa tapauksessa lesken hallintaoikeuden arvo.

Kuten edellä on todettu, lesken perintökaaren 3 luvun 1 a §:n 1 momentin mukainen hallintaoikeus ei käytännössä juuri eroa tilanteesta, jossa rintaperilliset tosiasiallisesti antavat lesken hallita jäämistöä jakamattomana. Tällainen hallintaoikeus voidaankin rinnastaa lesken ja rintaperillisen tai testamentinsaajan väliseen sopimukseen perustuvaan hallintaoikeuteen. Oikeuskäytännössä tällaista hallintaoikeutta ei ole katsottu vähennyskelpoiseksi. Sen sijaan perintökaaren 3 luvun 1 a §:n 2 momentin mukainen oikeus pitää hallinnassaan puolisojen yhteinen koti tai jäämistöön sisältyvä asunto on sellainen oikeus, jota vastaava velvoitus on vähennettävä perilliselle tulevan omaisuuden arvosta perintöverotusta toimitettaessa. Jotta ei syntyisi tulkinnanvaraisuutta siitä, missä laajuudessa perintökaaren 3 luvun 1 a §:ään perustuva hallintaoikeus on perintö- ja lahjaverolain 9 §:n 3 momentissa tarkoitettuna veloituksena vähennyskelpoinen, ehdotetaan lainkohtaan lisättäväksi säännös siitä, että verovelvolliselle tulevan omaisuuden arvosta saadaan vähentää perinnönjättäjän puolison perintökaaren 3 luvun 1 a §:n nojalla saama hallintaoikeus vain siltä osin kuin se koskee pykälän 2 momentissa tarkoitettua asuntoa ja asuntoiraita.

1.1.4. Perintökaaren 8 luvun 2 §:ssä tarkoitettu kihlakumppani

Perintökaaren 1 päivänä syyskuuta 1983 voimaan tulleen muutoksen jälkeen perintökaaren 8 luvussa tarkoitettu avustus voidaan antaa myös perittävän kihlakumppanille. Hyväksyessään esityksen eduskunta edellytti, että tällainen kihlakumppani on saatettava perintöverotuksellisesti samaan asemaan kuin lähimmät perimään oikeutetut, jotta lähinnä sosiaalisiin näkökohtiin perustuva avustus ei kuluisi valtaosaltaan veroihin. Voimassa olevien säännösten mukaan kihlakumppani kuuluu III eli ankarimpaan veroluokkaan. Eduskunnan lausuman mukaisesti ehdotetaan, että perintö- ja lahjaverolain 11 §:ssä olevaan I veroluokkaan kuuluvien perinnönsaajien luetteloon lisättäisiin kihlakumppani, jolle on annettu perintökaaren 8 luvun 2 §:ssä tarkoitettu avustus.

Ehdotettu säännös merkitsee sitä, että kihlakumppani, joka vain testamentilla saa omaisuutta pesästä, joutuu maksamaan perintöveroa ankarimman eli III veroluokan mukaan. Kihlakumppanin lievemmän veroluokan rajoittaminen vain avustustapauksiin on hallituksen käsityksen mukaan eduskunnan tarkoituksen mukainen. Hallituksen esityksessä (HE n:o 225/1982 vp.) ehdotettiin, että avustuksen voisi saada myös henkilö, joka on asunut perittävän kanssa samassa taloudessa. Perusteluissa oli nimenomaan mainittu, että tällainen voisi olla henkilö, joka on asunut perittävän kanssa avioliitonomaisissa suhteissa. Perusteluina oli mainittu, että näiden henkilöiden ja kuolleen välillä on vallinnut sellainen sosiaalinen yhteisyys, joka olisi riittävä lakimääräisen perimyksenkin perusteena. Eduskunta kuitenkin katsoi, että säännöksen väljä sanamuoto voi johtaa perintöoikeuden tarpeettomaan laajentumiseen ja oikeusriitoihin ja rajoitti avustukseen oikeutettujen piirin kihlakumppaniin ja aviopuolisoon.

Jos kihlakumppani perintöverotuksessa kuuluisi aina I veroluokkaan, jouduttaisiin monissa niin sanotuissa avoliittotapauksissa vaikeisiin tulkintatilanteisiin, kun olisi ratkaistava, onko kysymyksessä kihlakumppanuus, joka saattaa olla vaikeammin toteennäytettävissä kuin avioliiton olemassaolo. Tämän vuoksi ehdotetaan lievintä veroluokkaa sovellettavaksi vain sellaiseen kihlakumppaniin, jolle on annettu perintökaaren 8 luvun 2 §:ssä tarkoitettu avustus.

1.2. Avustus ja hyvitys tuloverotuksessa

Kun ehdotettujen uusien säännösten mukaan perintökaaren 8 luvussa tarkoitettu avustus ja hyvitys rinnastettaisiin perintönä saatuun omaisuuteen, ei niistä olisi suoritettava tuloveroa silloin, kun saajana on aviopuoliso tai suoraan ylenevää tai alenevaa polvea oleva perillinen. Perintökaaren uusien säännösten mukaan avustus ja hyvitys voidaan antaa muullekin kuin aviopuolisolle tai suoraan ylenevää tai alenevaa polvea olevalle perilliselle, jolloin saanto on tulo- ja varallisuusverolain 22 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan niin sanottuna sivuperintönä kunnallisverotuksessa veronalaista tuloa. Tulo- ja varallisuusverolain 22 §:n 1 momentin 1 kohta ehdotetaan tarkistettavaksi lisäämällä siihen sisältyvään perhe- ja perintöoikeudellisten saantojen luetteloon myös perintökaaren 8 luvussa tarkoitettu avustus ja hyvitys.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Esityksellä ei ole merkittäviä taloudellisia vaikutuksia perintöveron eikä kunnallisveron tuottoon.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.2. Tulo- ja varallisuusverolaki

1.1. Perintö- ja lahjaverolaki

1 §. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti, jonka mukaan perintönä saatuna omaisuutena pidetään myös perintökaaren 8 luvussa tarkoitettua avustusta ja hyvitystä.

8 §. Pykälän uudeksi 2 momentiksi ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan perinnönjättäjän aviopuoliso ei ole velvollinen suorittamaan perintöveroa perintökaaren 3 luvun 1 a §:ssä tarkoitettua oikeudesta pitää kuolleen puolison jäämistö jakamattomana hallinnassaan.

9 §. Pykälän 3 momentissa säädetään, että verovelvolliselle tulleiden varojen arvosta on vähennettävä toiselle annetun, näihin varoihin kohdistuvan käyttöoikeuden arvo samoin kuin muiden verovelvollisen suoritettavaksi tulevien toistuvaisetusarvo. Lainkohtaan ehdotetaan selvyden vuoksi lisättäväksi, että perillisillä on oikeus vähentää perintökaaren 3 luvun 1 a §:n nojalla perinnönjättäjän puolisolle annettu hallintaoikeus vain silloin, kun kysymyksessä on 1 a §:n 2 momentissa tarkoitettu oikeus asuntoon ja asuntoirtaimistoon.

11 §. Pykälän I veroluokkaan kuuluvien luetteloon ehdotetaan lisättäväksi perinnönjättäjän kihlakumppani, jolle annetaan perintökaaren 8 luvun 2 §:ssä tarkoitettu avustus.

22 §. Pykälän 1 momentin 1 kohdan perhe- ja perintöoikeudellisten saantojen luetteloon ehdotetaan lisättäväksi perintökaaren 8 luvussa tarkoitettu avustus ja hyvitys. Perintöoikeudelliset saannot ovat kunnallisverotuksessa veronalaista tuloa vain siltä osin, kuin niiden arvo ylittää 10 000 markkaa. Voimassa olevan säännöksen mukaan veronalaisuus määräytyy saantokohtaisesti, mutta samalta lahjoittajalta verovuoden aikana saadut lahjat lasketaan yhteen, ja veronalaisuus määräytyy yhteismäärän mukaan. Perinnön, avustuksen, hyvityksen ja testamentin veronalaisuus ehdotetaan määräytyväksi kunkin saannon osalta erikseen, paitsi jos ne on saatu samalta perittäväältä, jolloin yhteinen arvo määräisi veronalaisuuden. Samalta antajalta saatujen lahjojen veronalaisuus määräytyisi samoin kuin nykyisin.

2. Voimaantulo

Perintö- ja lahjaverolain muutos ehdotetaan saatettavaksi voimaan heti, kun eduskunta on sen hyväksynyt. Sitä sovellettaisiin niihin tapauksiin, joissa verovelvollisuus alkaa lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Tulo- ja varallisuusverolain 22 §:n 1 momentin 1 kohtaa sovellettaisiin ensimmäisen kerran lain voimaantulovuodelta toimitettavassa verotuksessa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/40) 9 §:n 3 momentti ja 11 §:n 1 momentti,
 sellaisena kuin näistä on 11 §:n 1 momentti 16 päivänä maaliskuuta 1979 annetussa laissa (318/79),
 ja
lisätään 1 §:ään uusi 2 momentti ja 8 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

1 §

Perintönä saatuna omaisuutena pidetään myös perintökaaren 8 luvussa tarkoitettua avustusta ja hyvitystä.

8 §

Perinnönjättäjän aviopuoliso ei ole velvollinen suorittamaan perintöveroa myöskään perintökaaren 3 luvun 1 a §:ssä tarkoitettua oikeudesta pitää kuolleen puolison jäämistö jakamattomana hallinnassaan.

9 §

Verovelvolliselle tulevan omaisuuden arvosta saadaan niin ikään vähentää sellaisten velvoitusten arvo, joiden nojalla verovelvollisen tulee kertakaikkiaan tahi aika-ajoin toimittaa toiselle rahanarvoinen suoritus taikka antaa toisen jollakin tavoin käyttää hyväkseen verovelvollisen omaisuutta, mikäli tämä ei saa siitä vastiketta. Perinnönjättäjän puolison saaman perintökaaren 3 luvun 1 a §:ssä tarkoitettua hallintaoikeuden arvo saadaan vähentää verovelvolliselle tulevan

omaisuuden arvosta siltä osin kuin hallintaoikeus koskee perintökaaren 3 luvun 1 a §:n 2 momentissa tarkoitettua asuntoa ja asuntoirtoaimistoa.

11 §

Kuolinpesästä tulevien osuuksien saajat luetaan seuraaviin kolmeen veroluokkaan:

I. perinnönjättäjän aviopuoliso, lapsi, aviopuolison lapsi, ottolapsi, isä, äiti, ottovanhemmat ja lapsen tai ottolapsen rintaperillinen sekä perinnönjättäjän kihlakumppani, jolle annetaan perintökaaren 8 luvun 2 §:ssä tarkoitettu avustus;

II. perinnönjättäjän veli, sisar ja veli- tai sisarpuoli, veljen, sisaren ja veli- tai sisarpuolen jälkeläinen sekä henkilö, joka vähintään viimeiset kymmenen vuotta perinnönjättäjän kuolinhetkeen asti on ollut hänen palveluksessaan ja häntä hoitanut; sekä

III. muut sukulaiset ja vieraat.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 . Sitä sovelletaan niihin tapauksiin, joissa verovelvollisuus alkaa lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

2.

Laki**tulo- ja varallisuusverolain 22 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain 22 §:n 1 momentin 1 kohta, sellaisena kuin se on 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (845/80), näin kuuluvaksi:

22 §

Veronalaiseksi tuloksi ei katsota:

1) mitä on saatu avio-oikeuden nojalla, naimosana tai etuosana jakamattomasta pesästä, pe-

rintönä, perintökaaren 8 luvussa tarkoitettuna avustuksena tai hyvityksenä, testamentilla taikka lahjana, paitsi edellä 20 §:n 2 kohdassa tarkoitettua tapauksessa, kuitenkin niin, että perinnös-

tä, edellä tarkoitetusta avustuksesta tai hyvityksestä, testamentista tai lahjasta, joka on tullut muulle kuin puolisolle taikka suoraan ylenevää tai alenevaa polvea olevalle perilliselle, on suoritettava veroa kunnalle siltä osin kuin samalta perittäväältä saadun perinnön, edellä tarkoitetun avustuksen tai hyvityksen taikka testamentin yhteinen arvo ylittää 10 000 markkaa taikka samalta

antajalta verovuoden aikana saatujen lahjojen arvo ylittää 10 000 markkaa;

— — — — —
 —————
 Tämä laki tulee voimaan päivänä
 kuuta 198 . Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran
 vuodelta 198 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 9 päivänä maaliskuuta 1984

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Pekka Vennamo*

1.

Laki

perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/40) 9 §:n 3 momentti ja 11 §:n 1 momentti,
 sellaisena kuin näistä on 11 §:n 1 momentti 16 päivänä maaliskuuta 1979 annetussa laissa (318/79),
 ja
lisätään 1 §:ään uusi 2 momentti ja 8 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

Perintönä saatuna omaisuutena pidetään myös perintökaaren 8 luvussa tarkoitettua avustusta ja hyvitystä.

8 §

Perinnönjättäjän aviopuoliso ei ole velvollinen suorittamaan perintöveroa myöskään perintökaaren 3 luvun 1 a §:ssä tarkoitettua oikeudesta pitää kuolleen puolison jäämistö jakamattomana hallinnassaan.

9 §

Verovelvolliselle tulevan omaisuuden arvosta saadaan niin ikään vähentää sellaisten velvoitusten arvo, joiden nojalla verovelvollisen tulee kertakaikkiaan tahi aika-ajoin toimittaa toiselle rahanarvoinen suoritus taikka antaa toisen jollakin tavoin käyttää hyväkseen verovelvollisen omaisuutta, mikäli tämä ei siitä saa vastiketta.

Verovelvolliselle tulevan omaisuuden arvosta saadaan niin ikään vähentää sellaisten velvoitusten arvo, joiden nojalla verovelvollisen tulee kertakaikkiaan tahi aika-ajoin toimittaa toiselle rahanarvoinen suoritus taikka antaa toisen jollakin tavoin käyttää hyväkseen verovelvollisen omaisuutta, mikäli tämä ei saa siitä vastiketta. *Perinnönjättäjän puolison saaman perintökaaren 3 luvun 1 a §:ssä tarkoitetun hallintaoikeuden arvo saadaan vähentää verovelvolliselle tulevan omaisuuden arvosta siltä osin kuin hallintaoikeus koskee perintökaaren 3 luvun 1 a §:n 2 momentissa tarkoitettua asuntoa ja asuntoirtoaimistoa.*

11 §

Kuolinpesästä tulevien osuuksien saajat luetaan *sukulaisuusasteen perusteella* seuraaviin kolmeen veroluokkaan:

11 §

Kuolinpesästä tulevien osuuksien saajat luetaan seuraaviin kolmeen veroluokkaan:

Voimassa oleva laki

I. perinnönjättäjän aviopuoliso, lapsi, aviopuolison lapsi, ottolapsi, isä, äiti, ottovanhemmat ja lapsen tai ottolapsen rintaperillinen;

II. perinnönjättäjän veli, sisar ja veli- tai sisarpuoli, veljen, sisaren ja veli- tai sisarpuolen jälkeläinen sekä henkilö, joka vähintään viimeiset kymmenen vuotta perinnönjättäjän kuolinhetkeen asti on ollut hänen palveluksessaan ja häntä hoitanut; sekä

III. muut sukulaiset ja vieraat.

Ehdotus

I. perinnönjättäjän aviopuoliso, lapsi, aviopuolison lapsi, ottolapsi, isä, äiti, ottovanhemmat ja lapsen tai ottolapsen rintaperillinen *sekä perinnönjättäjän kihlakumppani, jolle annetaan perintökaaren 8 luvun 2 §:ssä tarkoitettu avustus;*

II. perinnönjättäjän veli, sisar ja veli- tai sisarpuoli, veljen, sisaren ja veli- tai sisarpuolen jälkeläinen sekä henkilö, joka vähintään viimeiset kymmenen vuotta perinnönjättäjän kuolinhetkeen asti on ollut hänen palveluksessaan ja häntä hoitanut; sekä

III. muut sukulaiset ja vieraat.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 . Sitä sovelletaan niihin tapauksiin, joissa verovelvollisuus alkaa lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

2.

Laki**tulo- ja varallisuusverolain 22 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain 22 §:n 1 momentin 1 kohta, sellaisena kuin se on 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (845/80), näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

22 §.

Veronalaiseksi tuloksi ei katsota:

1) mitä on saatu avio-oikeuden nojalla, naimosana tai etuosana jakamattomasta pesästä, perintönä, testamentilla taikka lahjana, paitsi edellä 20 §:n 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa, kuitenkin niin, että perinnöstä, testamentista tai lahjasta, joka on tullut muulle kuin puolisolle taikka suoraan ylenevää tai alenevaa polvea olevalle perilliselle, on suoritettava veroa kunnalle siltä osin kuin perinnön, testamentin *tai lahjan*, taikka samalta antajalta verovuoden aikana saatujen lahjojen arvo ylittää 10 000 markkaa;

Ehdotus

22 §

Veronalaiseksi tuloksi ei katsota:

1) mitä on saatu avio-oikeuden nojalla, naimosana tai etuosana jakamattomasta pesästä, perintönä, *perintökaaren 8 luvussa tarkoitettuna avustuksena tai hyvityksenä*, testamentilla taikka lahjana, paitsi edellä 20 §:n 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa, kuitenkin niin, että perinnöstä, *edellä tarkoitettusta avustuksesta tai hyvityksestä*, testamentista tai lahjasta, joka on tullut muulle kuin puolisolle taikka suoraan ylenevää tai alenevaa polvea olevalle perilliselle, on suoritettava veroa kunnalle siltä osin kuin *samalta perittävältä saadun* perinnön, *edellä tarkoitettuna avustuksen tai hyvityksen taikka* testamentin yhteinen arvo ylittää 10 000 markkaa taikka samalta antajalta verovuoden aikana saatujen lahjojen arvo ylittää 10 000 markkaa;

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 . Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 198 toimitettavassa verotuksessa.